

Dette blir vårt nye signaturhull

Det er ikke lett å følge med på alt som skjer på banen vår i disse dager. For det er mye! Maskinaktiviteten er stor og endringene skjer raskt. Hele 6 greener er blitt gravd opp og endevendt, drenert med rør i alle fasonger og fylt i med tonnevis av sand og grus – for så å bli formet mer eller mindre slik banearkitekten har lagt opp til.

Den nye steinmuren på hull 3 var visstnok med i banearkitektens første skisser, men ble senere tatt ut. Greenområdet skulle gradvis helle ned mot og avsluttes ved vannkanten uten annen markering enn noen større steiner som skulle plasseres her og der. Men etter en lengre prosess og til dels heftige diskusjoner, der flere engasjerte parter var involvert, ble det tatt en beslutning om at det likevel skulle bygges mur. Inge ble satt i gang, og med et fokusert mannskap, velvillig vær, gode vadestøvler samt kraftige steinslegger tok hele jobben godt og vel fem dager.

Vi gleder oss til å se vårt nye signaturhull ferdigstilt med mur og det hele! Samtidig lurar vi på hvor høyt ballen vil hoppe – og hvorhen – hvis den treffer murkanten midt oppå. Inn på green eller ut i vannet?

Inge Ullestad måler høyden på muren mens Leif Kristensen og Kenneth Tennfjord venter på neste instruks

AV ELLEN JEPSON (TEKST OG FOTO)

Banearkitekt Brian Phillips i Niblick Golf Design inspiserer utviklingen av den nye greenen på hull 3: - Vi har laget greener som vil få medlemmene til å begynne å tenke og som vil gi dem en lengre sesong.

Han former banens nye ansikt

Når man har passert 50 med god margin, er det lov å ta seg en ærlig titt i speilet og spørre: På tide med et inngrep?

Svaret fra medlemmene i SGK under årsmøtet i februar var et kontant JA. Greenene og greenområdene holder ikke lenger mål. Bygg dem om nå! Så i vinter har bulldoserne gjort sin skitne jobb. Sakte begynner vi å se resultatet.

Banen skifter ansikt.

Bare i år er det planen å ta åtte nye greener i bruk – 3, 4, 5, 11, 12, 14, 16 og 17.

Vi har møtt en av de to "kirurgene" bak inngrepet.

Brian Phillips står med føttene plantet på pent formet jord. Dandert og formet etter alle kunstens regler. På det som skal snart blir greenen på hull 3.

- Dette blir et av de beste par 3 hullene i Europa, sier han. Rart at dette ikke har blitt gjort før.

Sammen med Graeme Webster driver han Niblick Golf Design, som har ansvaret for de endringen som nå skjer med banen. De to har også banene i Kvinesdal, Sirdal, Egersund, Grimstad og Sauda på samvittigheten. - For oss er det en stor ære å få lov til å redesigne den flotte banen i Stavanger. Dere har en svært bra parkbane i europeisk målestokk. Ikke glem at SGK tross alt er med i den prestisjetunge Peugeot Golf Guide over Europas 1000 beste baner.

Falt for banen

Brian ble født i Liverpool for 39 år siden. Opprinnelig er han utdannet

innen oppmåling og har jobbet verden over. Siden omskolerte han seg med en mastergrad i golfbanedesign på Heriot-Watt University i Edinburg, Skottland. Nå bor han deler av uken i en leilighet rett over gjerdet ved drivingrangen og følger arbeidet med falkeblikk.

- Jeg falt for banen første gang jeg så den for 8-9 år siden. Den minnet meg mye om de gamle, ærverdige banene rundt London. Heathland-baner, eller lyngbaner. Brian har studert banen vår inngående og kan fortelle at det opprinnelige var lyng hos oss også, noe medlemmene visstnok ikke likte.

Assosiasjonen til London er ikke vanskelig å forstå. Det var her Fred Smith, mannen som Torolf Smedvig fikk overmidt på 50-tallet for å tegne Norges andre 18-hullsbane, hentet sin inspirasjon. Smith jobbet i Carter Seeds, et velrenommert Londonfirma som tegnet baner allerede tidlig på 1900-tallet. Brian viser fram bilder fra engelske heathland-baner som ligner mye på flere av hullene våre, med små og flate greener.

Landskapet har endret seg svært mye siden SGKs første banearkitekt, Fred Smith (også han fra England), satte sitt spesielle preg på banen for over 50 år siden. Her bak greenen på hull nr. 2.

Greenene er banens forsvar

- Banen her langs Stokkavannet har en fantastisk beliggenhet som ingen kan ta fra dere. Men det er ingen tvil om at den ville ha forfalt hvis ingenting ble gjort. Problemene skyldes ikke bare mangelfull drenering, men også for mange trær. Høye trær og gress er ikke gode venner. De krangler om lys og luft.

Brian har designet det han kaller moderne greener. De skal ikke bare tåle dårlig vær bedre enn de gamle. De skal også forsvare banen mot stadig mer langslående spillere.

- Når de beste juniorene slår driver/syverjern på hull ni, har det meste av motstanden til banen forsvunnet, i det minste for denne spillergruppen. Jeg tror det er viktig at en bane oppleves som utfordrende, også for de gode spillerne, ikke minst med tanke på store turneringer. Siden vi ikke kan forlenge hullene stort mer, kan vi få litt av motstanden tilbake gjennom bedre design av greener og chippe-området.

Vil få oss til å tenke mer

Niblicks designfilosofi er å få oss til å tenke når vi nærmer oss greenen, ikke bare fyre av mot pinnen, slikt vi har gjort mer eller mindre på autopilot, de av oss som har spilt en stund. Brian vil gi oss flere alternative pinneplasseringer, hvor et godt slag ikke nødvendigvis er rett mot hullet. - Etter ombyggingen vil det ikke alltid være smart å sikte på pinnen, smiler Brian lurt og minner om Ben Hogans klassiske "Only fools shoot for the pin." Hogan vant alt, men hadde aldri en eneste hole-in-one.

- Pete Dye, som regnes en av vår tids største banearkitekter, har sagt "If you get them thinking, then you've got them". De greenene vi nå lager, gjør at

alle spillere bør tenke gjennom hva de egentlig er i stand til når de nærmer seg greenen. Hvis du ikke er dyktig nok til å stoppe ballen ved hullet, har du ikke rett til å klage hvis du prøver, og mislykkes.

Bedre avrenning

Et blick på den nye green 16 forklarer hva Brian mener. Den er betraktelig mer kupert enn den gamle. Det finnes tre-fire klare pinneplasseringer, en for koserunden lørdag ettermiddag, en tydelig myntet på elitespillerne. Området rundt greenen inviterer til oppfinnsom chipping og gir alltid spillerne mer enn én mulighet. - Nå blir banen etter min mening vanskeligere for de beste spillerne og lettere for de dårlige, hevder Brian. Men han tenker ikke bare på ballen og hullet. Her på Vestlandet er også god avrenning viktig. Derfor har han sørget for at greenen alltid har 3-4 avrenningsveier. Vannet skal aldri måtte renne over hele greenen, men raskest mulig ledes ut av greenen og ned i drenerings-systemet. Det gir tørrere flater, som kan spilles på større deler av året.

Rent håndverk

Du tar feil hvis du tror Brian designer greener utelukkende med avanserte 3D-dataprogram. Det viktigste arbeidet gjør han for hånd.

- På forhånd har vi en grov idé om hvordan en green skal se ut. Vi vet at den for eksempel skal være 350-400 kvadratmeter og ha to bunkere, som er typisk for det vi nå gjør. Men de viktigste avgjørelsene er vi nødt til å ta på stedet. Vi må stadig ut av gravemaskinen og gå tilbake på fairway for å få et inntrykk av helheten. Noen få centimeter opp eller ned kan bety alt når ballene begynner å rulle. Derfor er den såkalte shapingen viktig. Shapingen her har tatt mye tid. Men vi vil ha alt helt riktig.

Han berømmer staben på seks som er hentet fra Skottland. - Ikke et vondt ord om vanlig entreprenører, men dette er et svært spesialisert arbeid, og folkene våre kan bruke en gravemaskin som en kirurg bruker en skalpell.

Et utrolig bra samarbeid

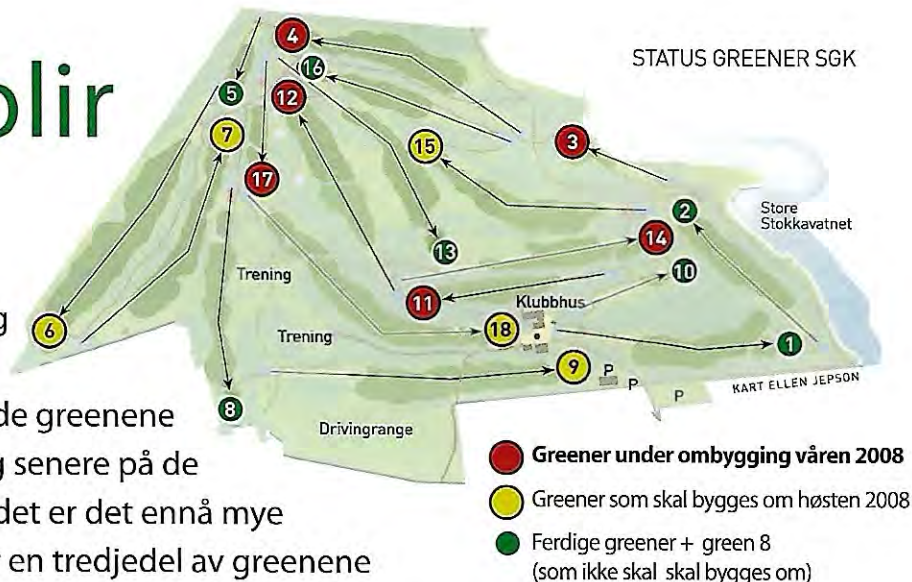
Vel vitende om at byggherre og arkitekt ikke alltid ender opp som perleverner spør vi om hvordan samarbeidet med klubben har vært. Svaret kommer kontant. - Unbelievable! Vi har hatt et svært godt samarbeid med klubben. Det har selvsagt vært mange diskusjoner med banekomité og greenkeeper. Men slik skal det være. Som arkitekter må vi lytte, samtidig som vi skal stå for en klar filosofi. - Jeg tror at den investeringen dere nå gjør, vil dere ha glede av i minst 50 år til. Dere får moderne greener som tåler mye vann og som kan varieres i vanskelighetsgrad, sier Brian mens han peker på den flotte natursteinsveggen Inge Ullestad er i ferd med å anlegge mellom green 3 og Stokkavannet. - Hull 3 blir ikke bare et opplagt signaturhull for banen. Her kommer folk til å stoppe opp og ta bilder fra når de er på besøk. Det blir helt rått. Jeg håper medlemmene blir fornøyd. Det har dere fortjent.

Vi aner konturene av greenen på hull 3

6 greener blir nye i vår

Når det virkelig begynner å våres og det lir mot sommer, kan det være vi forsiktig og gradvis kan spille på de greenene som ble bygget om høsten 2007, og senere på de 6 som nå er under ombygging. Før det er det ennå mye arbeid som gjenstår på en bane der en tredjedel av greenene er i ferd med å få formet sine nye ansikter.

HULL 3

AV ELLEN JEPSON, TEKST OG FOTO

Masser med jord forflyttes rundt på greenen og nye masser blir tilført. Flere trær er blitt felt for å gi plass til en greenen og greenområdet

Drenering er lagt og nå skal området gruses og siden sandes til angitte nivåer. Brian Phillips ser til med målestav og anviser plass for dumping av grus.

Vi har plukket ut noen stadier i utbyggingen for de ulike greenene, som vi håper vil gi et lite inntrykk av den intense aktiviteten som råder på banen for tiden.

Måten Niblick Golf Design bygger greenene på, kan deles inn i flere stadier som er de samme, uansett green. Stort sett foregår det som følger:

1. Jord og masse fra det aktuelle greenområdet graves opp og fjernes
2. Drenerende masse (pukk, stein, grus) fylles på i hele området
3. Området formes etter arkitektens anvisninger og planer
4. Der greenen skal ligge, bli massen "holt ut" slik at dette området ligger ca 10 cm lavere i terrenget enn det resterende greenområdet
5. Større og mindre dreneringsrør legges/settes ned i grunnen i henhold til terreng og fall
6. Det fylles et 10 cm tykt lag med grus over hele greenen som nå vil flukte med resten av greenområdet
7. Deretter fylles det på 30 cm med ren sand over greenen og hele området som har vært opparbeidet
8. Nå begynner det kjekke! Greenområdet og selve greenen torvlegges med gresstorv i remser som legges stu i stu.

På de seks nye greenene som bygges i vår, blir det benyttet torv fra England på selve greenen, mens det på det øvrige greenområdet legges torv som er dyrket lokalt i Sandnes.

HULL 4

På bildet tatt 5/4 vises formen på greenen og høydeforskjellen mot det øvrige greenområdet tydelig. 17/4 er hele området belagt med sand og 28/4 er torvleggingen i full gang.

HULL 11

På bildet tatt 22/4 blir terrenget formet og flatet ut med grabben på den lille gravemaskinen, og det er en av de erfarne "kirurgene" som gjør denne jobben. Bak skimtes selve greenen som er fylt opp med 10 cm grus. Dreneringsrør er satt ned og noen av dem stikker opp av massen. Senere blir hele området dekket med sand som vises tydelig på bildet 28/4.

HULL 12

På bildet fra 11/4 ser vi på nært hold grus som blir fylt i der greenen skal være. Ved hjelp av en målepinne blir dybden på gruslaget sjekket til det når en høyde på 10 cm. På bildet tatt 28/4 er hele området belagt med sand og det er klappet og klart for torvlegging. Vi ser tydelig de nye bunkerne.

HULL 14

Begge bildene er tatt 17/4 og viser stor aktivitet med grusing i hele greenområdet. Selve greenen ser vi tydelig midt på bildet, og det stikker dreneringsrør opp rundt omkring i hele området. Det kommer stadig nye lass med grus som tippes og blir skjøvet på plass av grave-maskiner.

HULL 17

Selve greenområdet er enormt, og hele teestedet til hull 18 er begravd under jord. I følge Inge er det antakelig det hullet som det gjenstår mest på, spesielt fordi bekken skal flyttes nærmere greenen og få nytt løp. På bildet tatt 17/4 har greenen fått mer kontur. Den lille pytten til høyre er IKKE den planlagte vanddammen.

5/4

17/4

- Vi skal fortsatt være blant de beste i Norge!

Tapetmønsteret i Victoria-salen minner om forgylte laurbærkranser. Disse kransene kunne godt stå som symbol for årsmøtet 12. februar. Da styret la fram planene for gjennomgripende og rask oppgradering av banen, lå motforestillingen i promilleklassen. Én eneste blant de fremmøtte stemte mot at klubben påtar seg en gjeld på 11-12 000 kroner for hvert medlem, og at en kontingentøkning på 1000 kroner årlig gjør det mulig å betjene denne gjelden på rundt 22 millioner.

Målet er klart:

Vår bane har vært blant de ledende i Norge gjennom 50 år, og skal være det også gjennom de neste 50.

Over 170 medlemmer hadde møtt fram. Det var et minuts stillhet for å minnes de medlemmene som var gått bort siden forrige årsmøte. Nina Middeltun og Arnfinn Orten, hhv leder og nestleder i turneringskomiteen, sto for premieutdeling for bl.a Klubbmesterskapet 2007. Vinner i seniorklassen var Inge Ullestad, i dameklassen Heidi Karlsen og i juniorklassen Martin Engelsgjerd. Klubbmester for 2. år på rad var Magnus Jepson.

I tillegg var det premieutdeling for Nora Smedvigs pokal, vunnet Karoline Woie og Matchplay H/J som ble vunnet av Neil Frazer. Sponsorenes juniorstipend gikk til Debora Galtung og Are Åsland Friestad.

Komitérappporter og årsregnskap ble klubbet gjennom uten protester. Steinar Fløisvik forklarte enkeltposter i inntekter og utgifter, og påpekte det han kalte den største feilinvesteringen i 2007: 75 000 kroner til vanningsanlegg og spredere. De som har fulgt godt med, vet at når fairwayer blir forbedret ved hjelp av sand, vil vanning være avgjørende i tørre perioder. Og slike perioder var det som kjent ikke mange av i sesongen 2007.

Bernt Malmø la fram ombygningsplanene og viste fristende illustrasjoner av de enkelte hullene.

Vil årsmøtet godkjenne de omfattende planene? Et spent styre og daglig leder før presentasjonen. Fra venstre: Odd Engelsgjerd, Bente Soltvedt, Randi Th. Vatnamot, Solveig Åsland, Steinar Fløisvik og styreleder Bernt Malmø.

I full drift i slutten av mai

SGK og entreprenøren, Niblick Golf Design har lagt opp planene slik at arbeidet nå går for fullt. I løpet av våren blir green 3, 4, 11, 12, 14 og 17 bygd om. Selv om arbeidet pr. april 2008 er ca tre uker forsinket, skal banen fra slutten av mai mot St. Hans være godt spillbar, med 18 greener i bruk. Til høsten/vinteren står green 6, 7, 9, 15 og 18 for tur.

Planene for hull 3 var gjengitt i Røffen Extra som gikk ut sammen med innkallingen til årsmøtet. De foreløpige tegninger for hull 17, som ble presentert for årsmøtet, virket nesten like interessante som de for hull 3. Det ser ut som planen om å etablere en tiltrekkende dam til venstre for greenen blir etterfulgt, og da vil også dette hullet utvilsomt by på en større utfordring for mange av oss.

I alt blir rundt 9,5 millioner investert i løpet av dette året, og ved neste årsskiftet 2008/2009 skal brorparten av prosjektet være gjennomført.

Fortløpende utbedringer

De resterende greener 6, 7 og 9 med tilhørende greenområder skal etter planene bygges om i løpet av våren 2009 sammen med treningsgreenen. Ellers går drenering og utbedring av teesteder og fairways fortløpende. Drivingrangen blir utbedret og får overbygg, og et nytt trallehus med elektriske uttak skal stå ferdig til sesongstart 2010.

Men hvis vintergolfere eller vandrere har lurt på om bygningen som har reist seg mellom 12. og 13. fairway kunne tenkes å være de ideelle pensjonistboliger, for eksempel, er svaret at dette skal huse maskiner, ikke mennesker.

Fremmøtet satte ny rekord denne kvelden og det måtte hentes inn ekstra stoler til et lydhørt publikum.

Unge talenter i sving

Puttetrening på Hacienda del Alamo

Fra venstre: Isabel Galtung, Christer Knag, Alexandra Smith, Eirik Tage Johansen, Joakim Knag, Lars Lørup, Martin Engelsgjerd, Ronny Knag, Jan Inge Strand og Karoline Woie

Høydepunktet i vinter var treningsleiren i Alamo, Spania i vinterferien. Men hele vintersesongen har vært aktiv for juniorgruppene, og både trening og sosialt samvær slår ut i godt samhold, forteller Ronny Knag. Klubbens lange tradisjon med å fostre unge spillere blir holdt i hevd og utviklet videre.

AV NINA TJOMSLAND (TEKST) OG KAREN WOIE (FOTO)

Tre satsingsgrupper

SGK opererer med tre satsingsgrupper: Elite, Runner-up og Yngre runner-up. Jan Egil trener guttene og Henning jentene. Inneøktene for alle gruppene begynte ved inngangen til lavsesongen i oktober. Her går det på både fysisk trening og balltrening, og samtidig er det sosiale sterkt med slik at juniorene blir bedre kjent med hverandre og holder kontakten gjennom lavsesongen. Antallet som har stilt til trening, har variert mellom 3 og 10 gutter, pluss da jentene som dessverre er en mindre gruppe. Foreløpig.

Endel av sesongen har det også vært gjennomført ukentlig styrketrening i vektrommet i Siddishallen. Samtidig har treningen omfattet vintergolf på Solastranden, som egen vinterserie/turnering. I disse turneringene spilles både brutto og netto slagspill for de beste, mens de yngste teller stablefordpoeng.

Kjempegod rollemodell

På treningsleiren i Spania i påsken var alle jentene i satsingsgruppene med.

Spillerne bodde i leiligheter og kom tett på hverandre. Nå er samholdet enda bedre, også mellom jenter og gutter, ifølge Ronny.

- Det var stort at Eirik Tage stilte. Han er en flott rollemodell, og alle hadde mye å lære når han fortalte og viste hvordan han selv forbereder seg best mulig. Tilbakemeldingene etter leiren var strålende – og alle som er interessert i å få vite litt mer, kan gå inn på klubbens hjemmeside og se på junior elite, samt se Eirik Tages hjemmeside hvor det er lagt ut mye informasjon.

Nå er det konkurranse! Fra venstre: Eirik Tage Johansen, Lars Lørup, Jan Inge Strand, Alexandra Smith m.fl. samt Martin Engelsgjerd i treet

- Forrige sesong var full av motgang. Vår egen bane ble stadig mer sørpete samtidig som Eirik Tage droppet ut av Europaturen, og forbundet mente at hverken han eller Are hadde forsvart sine plasser i henholdsvis Team Norway og Team Future.

- Ja, men Eirik Tage fikk en flott start på årets sesong, og Are har stått på og trent og bevist at han hører hjemme i Team Future, slik at forbundet har tatt ham inn i varmen igjen. I tillegg har vi tre knallsterke kandidater også etter forbundets vurdering: Sondre Ronold, som er 18 og spiller sin siste junior-sesong, Ole Ramsnes på 17 og Aksel Olsen på 16. Ole vant jo Titleisturen OOM sammenlagt i Norge i fjor. Og så er det flott at forbundet har plukket ut Karoline Woie, som blir 15 i år, til talentutvikling. Slikt er inspirerende for hele juniorarbeidet, og betyr mye for miljøet i klubben.

Junior til 21?

Men dette med slutt på juniorlivet etter 18-års-sesongen, kan det være rett?

Hele Spania-gruppen samlet. Foran fra venstre: Karen Woie, Petter Mikalsen, Isabel Galtung, Katarina Jæger, Karoline Woie, Alexandra Smith, Henrik Curtis, Christer Knag, Debora Galtung, Kjersti Jæger og Jan Egil Nærlund. Bak fra venstre: Ronny Knag, Lars Lørup, Jan Inge Strand, Joakim Knag, Fredrik Soltvedt, Eirik Tage Johansen og Are Åsland Friestad (Martin Engelskjerd er ikke med på bildet)

Da er jo langt de fleste unge ennå i hjemmemiljøet? Ronny Knag er i tillegg til å være junior- & eliteleder i SGK også turneringskoordinator for juniorer på sørvestlandet, og er sterkt engasjert i å få aldersregelen endret. Faktisk er nær sagt alle klubbene i Norge enig i at junioralderen bør heves til 21. Foreløpig har intet skjedd fra forbundet sin side, men det ses på en mellomløsning med 19-årsgrense – altså det året de fleste går ut av videregående, og kanskje drar hjemmefra. Vi krysser fingrene for at noe skjer for 2009 sesongen.

Som et første skritt skal en sjettedel av plassene på de rundt 25 Ama-turene i Norge forbeholdes spillere i aldersgruppen 19–21, forteller Knag.

- Står noen av klubbens unge klar til å kombinere utdanning med konkurransegolf, for eksempel i USA?

- Ingen står klar til å dra til college nå, men flere drømmer nok om å gjøre det så snart de er ferdig med videregående.

Veien til junior elite

- Hva med rekruttering og tilvekst til satsingsgruppene?

- Nå har vi jo mange gode, og flere som kommer bak i runner-up gruppen. Vi ønsker alltid å fylle på med juniorer som vil satse; for oss er det en utfordring å få med alle som er interessert, og vil bruke mye tid på golfbanen. I forkant av sesongen inviterer vi alle foreldrene til et treff for å informere om junior-satsingen i klubben. Vi arrangerer en sosial juniorturnering annen hver fredag – og alle som gjerne vil vite litt mer, gjør godt i å gå inn på sgk.no og sjekke opplysningene som ligger under junior elite.

Nytt tilbud: Ettermiddagstrening for damer

Oppslutningen om damedagene er strålende. Men hva med dem som er forhindret fra å spille om formiddagen? Det har lenge vært etterspurt et organisert og sosialt golftilbud for damer på ettermiddagstid. Nå arrangerer vi **trening for damer fire onsdagskvelder i mai/juni**. Dette kan være en god start på sesongen. Nå har du muligheten til å få en liten justering på svingen med en av våre trenere, og det i godt sosialt selskap med andre våyre golfdamer på alle nivåer. Oppslag henger på tavlen i proshop. Vær rask og meld deg på!

Første trening starter onsdag 21. mai kl. 19.00

Samtidig vil vi minne om at damedagene foregår hver mandag, og starter allerede første mandag i mai – altså 5/5. Her spiller jo langt de fleste om formiddagen, men det går også an å spille senere på dagen for dem som ønsker det. Følg i det hele tatt godt med i turneringsprogrammet, slik at du blant mange muligheter kan få med deg den årlige **Maikatten!** Og generelt sett oppfordrer vi alle damer til å melde seg på klubbens ordinære turneringer. Vi ønsker lykke til med en hyggelig golfsesong.

På vegne av damekomitéen, Randi Thorsen Vatnamot

FOTO: ELLEN JEPSON

-I gode og onde dager...

At golfen er en god venn
når livet er godt – men også
når det butter i mot – har Else Sverdrup erfart
gjennom et langt liv.

Stavanger Golfklubb ble stiftet i 1956. På den tiden var det bare fire golfklubber i hele landet og vi hadde litt i overkant av 200 medlemmer i Stavanger. Golf var på ingen måte en allemannssport på den tiden, slik den har utviklet seg til i dag.

Hvordan begynte du å spille golf?

- Vår nabo og venn, Alf Thorkildsen, fikk i 1958 min mann, (Johan - Jof) med ut på banen til Stavanger Golfklubb (Alf Thorkildsen var mangeårig redaktør av Norges første golfblad, *Golfentusiasten*). Jof ble hektet på golf fra dag én. Jeg fant etter få år ut at jeg hadde valget mellom å bli golfenke – eller selv kaste meg ut i det, ler Else.

På golftrening med barnevogn

I 1960 ankom Gro, den tredje i rekken pikebarn etter Lisbeth og Anne. Ikke lenge etter tok Else sine første golftimer med barnevogn parkert på treningsbanen hos klubbens første trener, John Richardson fra Chester.

- Jeg hadde en snill mor som ofte stilte opp og passet barna. Noen ganger tok vi dem med, så jeg fikk spilt masse golf, selv med tre små barn, medgir Else.

Mange kjekke turer

- Det jeg husker best fra den tiden, var Nord-Syd og Øst-Vest turneringene. Vi reiste rundt og spilte i Bergen, Oslo og litt i Trondheim, som var de eneste byene i Norge som på den tiden hadde golfklubb. Slik fikk vi mange gode golfvenner – og vi hadde det fryktelig gøy på de turene.

- Og så Canners, da - i Atlantic Hall - i smoking. Da var det virkelig svung over det!

- Jeg var med i Huskomiteen i mange år. Vi hadde ikke kafé den gangen, så vi måtte trå til og lage mat ved store arrangementer og til Damedagen. Huskomiteen sto også for innkjøp av mat, servering av drikke, rydding og renhold i klubbhuset samt stelling av blomsterbedene utenfor.

Sterk dugnadsånd

Oppgavene som påhvilde medlemmene de første årene var mange, og dugnadsånden var stor. Klubbens formann fra 1960 til 1970, Torolf Smedvig, drev troppene hardt med steinplukking og grøftegraving på en bane som fikk sine 18 hull først i 1963. Torolf Smedvig spilte en helt sentral rolle i stiftingen av klubben og kan takkes for at det i det hele tatt ble en golfbane i Stavanger.

- Torolf var fantastisk, sier Else. Alle var glade i ham. Jeg husker ham så godt – på traktoren med topplua ledet han dugnaden med glød og entusiasme. Det er ikke tall på alle de bøttene med stein vi plukket på dugnadslørdagene. Men det var kjekt! Vi hadde mat med og tok det som en utflykt.

- Når jeg tenker på alt jeg har opplevd med golfen, blir jeg fylt av takknemlighet.

Else i svingen, ca 1970
(bildet fra Elses fotoalbum)

På teestedet på hull 4 - fra en mixed greensome i 1968. Fra venstre: Torolf Smedvig, Tove Hognestad, Svein Knutsen, Else Sverdrup, George og Nancy Troxell og helt til høyre Nora Smedvig (Foto fra Elses fotoalbum)

Jentene måtte være med på dugnadene, og etter hvert som de vokste til, fikk også de være med og plukke stein. Både Lisbeth, Anne og Gro fikk tidlig stifte bekjentskap med golf som sport. Anne, den mellomste, ble klubbens første junior norgesmester i 1971 og 1972. Anne og Lisbeth var også aktive på klubbnivå og spiller fremdeles.

Golf stort sett for kos

Du var nede i 16 i hcp, og har vel vunnet mange turneringer?

- Ikke så veldig mange, sier Else, men jeg hadde heller aldri ambisjoner om å spille på høyt nivå. For meg har golfen stått for kos, men jeg spiller og har spilt i mange klubbturneringer. Nå er golfen viktig for at jeg skal holde meg i form.

Golfen – et viktig holdepunkt

Else og Jof nøy pensjonisttilværelsen, og hadde hverandre og golfen som følgesvenn både hjemme og på reiser. De hadde feiret gullbryllup da Jof døde for 7 år siden.

- Alt ramlet sammen. Jeg visste ikke hvordan jeg skulle klare meg uten Jof. Men jeg visste jeg hadde golfen. Det ble det eneste faste holdepunktet i den første og vanskelige tiden.

I golfklubben er det mange damer som er alene, og mange har funnet sammen med golf som den store fellesnevneren.

- Samholdet med jentene jeg spiller med er helt fantastisk! Vi støtter og hjelper hverandre i vanskelige tider, reiser på golfturner og ler masse. Nei, jeg vet ikke hva jeg skulle gjort uten golfen! Sier Else.

Else (83) tester gresset i hagen og føler på svingen. De 18 hullene hun spilte dagen før har tilsynelatende ikke affisert muskler eller ledd i nevneverdig grad.

(FOTO: ELLEN JEPSON)

(FOTO: ELLEN JEPSON)

FRA REDAKSJONEN

Selvfølgelig går det an å ergre seg over sølespor, sandhauger, humper og mudder og dundrende tungtransport. Men trolig ser de fleste av oss banen med et blikk fullt av interesse, håp og forventning nå i vår: "oi, hull 3 blir ett av de vakreste og kjekkeste i hele landet"

"Jaså, blir det slik, dette greenområdet må jeg prøve å spille på en annen måte enn jeg er vant til", "kanskje skulle jeg nå trene litt ekstra på bunkerslag?"

Vi følger med i værskiftene, ser hvordan uvær forsinker og godvær fører til ekstra intens aktivitet. Alle hilste vi vel de fine vårukene i april mer enn hjertelig velkommen, ikke minst fordi vi så hvor godt de ble brukt.

Med denne utgaven av bladet ønsker vi alle medlemmer en utfordrende og givende sesong – ikke minst med 2009-ferdigutgaven av banen vår i sikte.

Vårt håp er at Ræffen både skal følge utviklingen, og være en arena der spørsmål og diskusjoner kan komme fram. Derfor tar vi tre i redaksjonen – Ellen Jepson, Dag Svihus og Nina Tjomsland – mer enn gjerne mot kommentarer og innspill fra leserne.

- En må kjøre sitt eget løp, og være tålmodig

Eirik Tage Johansen stikker seg aldri fram – annet enn med golfspillet sitt. "En" sier han ofte, istedenfor "jeg". Hele sesongen 2007 møtte han mediens tidvis urealistiske forventninger til debuten på Europaturnen med rolige, sindige svar. Nå ser han fram til en annerledes sesong. På mange måter blir den enklere fordi han kan planlegge selv, og slipper å sitte og vente i håp om å komme med som reserve i en turnering.

- En pause mellom slagene (Foto: Tove Johansen)

- Det gjelder å være tålmodig og ta en liten pust i bakken etter sesongen for å holde koken, sier han. – Dette er et maratonløp. I Madrid snakket jeg med en danske, Mads Vibe Hastrup, som startet på Europaturnen med et lunkent år og så var utenfor i tre år før han nå vant denne konkurransen, forteller han.

Livet på Europaturnen har mange fordeler. Spillerne blir hentet på flyplassen, får lunsj og i det hele tatt fin behandling. Trenger de en kølle, for eksempel, er det nesten bare å plystre så er den der på en time. Startkontingenten er faktisk bare £ 25, og hovedturneene kan ha en anseelig prispott. Men en svært pen årslønn må til for å dekke de faktiske utgifter.

Andre turer er enda dyrere fordi spillerne må betale leiebil, hotell og flere måltider selv, samtidig som de kanskje konkurrerer om en tiendedel av potten på en Europatur. Siden Challenge-turen er den absolutt dyreste, velger mange spillere miniturneer som Nordic League. I Skandinavia kan det koste 7-8000 kroner å delta, mens en Challenge-turnering vanligvis krever to ekstra dager og litt dyrere flybillett, og raskt kommer opp i det dobbelte.

Synliggjøre hva han kan bidra med

Da Eirik Tage planla sesongen 2008, kunne han bestille flybilletter og hoteller tidligere, og sette av tid til å få satsingen finansiert. Dette er en større oppgave enn han så for seg, fra først av. Nå kan han finne folk som er villige til å være med og hjelpe. Noen vil gjerne ha profilering – alt fra logo på skjorte, cap, bil, internett, bag. Andre vil kanskje spille en runde golf. Eirik Tage Tage kan være med på sponsoreiser og i sponsorturneringer, holde golfklinikk og vise ulike slag, være støtteperson ved spesielle arrangementer, kanskje vise noen slag vi ellers ikke ser.

Han kan ikke gå ut full tid, men for eksempel sette av et par dager i måneden. Klubben er med og hjelper ham sette opp en presentasjon og synliggjøre hva han kan bidra med.

- Hvordan var det å hankses med norske medier?

- Vel, det er en nødvendig del av det hele. Golf er ikke som langrenn, at hvis du er bra, så er du rett og slett bra også internasjonalt. I vår idrett er det mange små ting som spiller inn. Jeg har begynt å forstå at mediene har sin måte å se det på. En må bare kjøre sitt eget løp, og være tålmodig.

Fra Telecom Open i Italia 2007

Knallhardt på college-laget

Selv om han på en måte sto over presset mens han studerte i USA, opplevde han det på nært hold. Tage hadde en god del NM for både junior, herrer og lag i lomma da han dro til University of South Carolina, hvor Puggy Blackmon er coach. Blackmon ble innlemmet i coachenes "Hall of Fame" i 2005, og det er svært i Statene. For Tage var det utrolig kjekt å få alt til å fungere når han skulle gjøre både golf og skole 100 %. Han var tidvis ganske sliten, men klarte å holde enerplassen på laget de to første årene og det siste, og andre plassen det tredje.

Om en bedrift hadde operert etter tilsvarende prinsipper som collegelaget, ville den enten bli saksøkt eller gjøre det knallbra, sier Tage. Hvert år startet med åtte kvalifiseringsrunder. De tre beste spillerne kom med på laget, mens coachen plukket de to andre til hver turnering.

Men ingen beholdt plassen om de ikke leverte. Hver turnering telte slik at plassering blant de topp 20 ga rett til å spille uken etter, og en førsteplass sikret posisjon på laget de neste tre turneringene.

Golferne måtte stille til fysisk trening hver morgen klokken 06.30. En gang en kar uteble, men så han hadde lagt inn beskjed, kom ordren at OK, i morgen møter alle kl. 06.00 for å gjøre samme økt. Så skulle de andre sitte og se mens synderen løp stadiontrapper med en medisinalball over hodet til han kastet opp – og måtte fortsette etterpå.

Velger Stavanger - foreløpig

Ambisjonen om å bli proffspiller hadde meldt seg da Tage gikk på videregående, og da han kom hjem fra USA, var det naturlig å bli proff den sommeren. Første år gikk med så mange reiser gjennom så mange land at han er full av inntrykk fra andre kulturer og tilstander – som å bli hentet på flyplassen i Moskva i fineste modell BMW mens bilparken eller for det meste besto av Ladaer som bare hang sammen av gammel vane. Eller å bli kjørt til golfbanen i Jakarta, med politieskorte.

Han har sett mange fine steder, men velger likevel å etablere seg i Stavanger til han er kommet godt i gang før han eventuelt flytter ut. Eirik Tage fikk et råd fra en dansk kollega. Dansken har spilt Europaturneringen i flere år, og bodde i hjemlandet til han tjente gode penger flere år på rad før han flyttet til England. Det er enklere, både med hensyn til reising, spilling og trening. – Men en kan jo ikke se bort fra at et varmt sted ville være bra, kanskje Portugal litt lenger nord hvor turistkjøret er mindre, eller Spania, sier Tage.

Når alt dreier seg om golf

Mønsteret for turlivet er innarbeidet. Han sover så lenge det lar seg gjøre, står helst opp tre timer før turneringsstart, drar til banen halvannen time før,

Skopuss er en nødvendig del av golfhverdagen

kjører oppvarming for skuldre og rygg med strikk og tøying, og begynner oppvarming på rangen en time før start. Etter runden blir det gjerne litt trening, men ikke for mye. I USA lærte han at det er dumt å stå to-tre timer for å trene etter en runde. Det er viktigere å være klar til neste dag, og viktigere å være rask i hodet enn at ballen alltid går dit han vil ha den. Altså drar han til hotellet, skriver bloggen og spiller kanskje litt kort på maskinen, spiser middag, prøver å holde kontakten med venner hjemme, ser gjerne en film. Til tysk-talende land har han med video fordi alt der er dubbet. Hva slags film? Tage ler: - Jeg er en 25 år gammel gutt, og min filmsmak er deretter.

Uansett hvor – en caddy må man ha – også i St. Omar

For det meste har han brukt lokale caddyer. I Spania, for eksempel, stiller gjerne studenter som kan være gode spillere og har lyst til å se livet fra innsiden – men om de for eksempel har glemt drikkevann, så er vel ikke det så farlig? En knallgod caddy sørger for alt uten akkurat det å slå ballen. Men slike folk tar seg greit betalt: £ 650 uken, pluss bonus 7 % av prispengene og 10 % hvis det blir en seier. Noen av dem gir råd hvis han ønsker det. Når det gjelder slag, tar han gjerne mot. Men greenene leser han selv, ellers får han for mange tanker i hodet.

Enkelte ganger har han hatt caddy fra Stavanger. Det liver opp å være sammen med en han kjenner, og det er moro å vise hva han driver med – og kjekt for

caddyen å oppleve miljøet, og kanskje si hallo over lunsjen til spillere han har sett på TV.

Forebygge skader – også på SGK-banen

Denne sesongen drar Tage oftere til USA for å arbeide teknisk, noe som gjør det enklere å spille god golf. Styrketrening kjører han selv, i samarbeid med fysioterapeut Tommy Jansson i Stavanger. Opplegget til OL-toppen og Norges Idrettsforbund viste seg for tøft å gjennomføre når han reiste så mye. Skaden i venstre skulder, tidlig i sesongen, stoppet litt momentet. Slikt skjer, sier han: det er bare å jobbe gjennom det i løpet av sommeren.

Golf er en veldig ensidig bevegelse fordi vi ikke snur oss og slår slag den andre veien. Det gjelder å balansere ut for å unngå risiko. Mesteparten av treningen er forebyggende; Tage har ikke sett noen spillere kjøre fullt styrkeprogram under en turnering.

Til sist: hvordan ser han på hjemmebanen og utbedringsprosjekt?

- Mange klubber er i god gang med å oppgradere. Uten et raskt inngrep ville vi stadig klarere ha sett kvalitetsforskjell mellom vår bane og andre baner i nabolaget. En er ikke bedre enn sitt siste resultat. Kanskje er konkurransegolf og baner like på det punktet. Sier Eirik Tage Johansen.

Som åpnet sesongen med å spille sitt livs beste runde under den spanske proturen i slutten av februar. Med en siste runde på 62, 10 under par, gikk han fra fjerdeplass til topps, og kunne fylle rundt 30 000 kroner i potten.

Han hadde åpnet runden med en eagle. Men kommentaren hans, etter slutt, var ganske karakteristisk: - Det er kjekt å lage noen birdier igjen.

Vi som så Eirik Tage under NM i Stavanger i 2006, vet at den karen kan lage birdier! (Foto: Ellen Jepson)

Turnerings sesongen er i gang!

Ja, sesongen er så vidt i gang og de utfordringene vi får blant annet på grunn av baneutbyggingen. Med en amputert bane kommer vi ikke til å arrangere NGF-turneringer denne sesongen. Et par turneringer har vi tatt vekk og noen nye er kommer til.

Av Nina Middelthon, leder Turneringskomiteen (tekst) og Ellen Jepson (foto)

Nye turneringer

De nye turneringene er henholdsvis **Røhnich Master** og **Bykampen mot Sola GK**. Sistnevnte prøvde vi å få til i fjor, men dårlig vær og liten interesse gjorde at den ble avlyst. Nå har vi hatt et nytt møte med de ansvarlige i Sola GK og det ble bestemt at istedenfor å spille den over to dager satser vi i år på én runde. Den vil gå på Sola den 20.09. med shotgun start ut på dagen og sosial sammenkomst etterpå. Det blir flere klasser og både brutto og netto spill. Detaljene er ikke helt fastsatt ennå, men følg med. Vi kommer med info i god tid.

Røhnich Master er en åpen dameturnering lørdag 9.08. På grunn av denne går første dag av Ladies Cup ut slik at vi spiller den kun 10.08. Røhnich lager bl.a lekkert sportstøy for damer og det er lovet fine premier. Noe å se frem til for oss damer!

Skagen Fondscup som var ny i fjor, kommer i år til å bli spilt over to dager slik Bjelland Cup tidligere var det.

Gi beskjed når du ikke kan spille!

For øvrig vil vi nok en gang be spillere som er påmeldt til en turnering og ikke kan stille til start, om å gi beskjed. I fjor som foregående år, var det til stadighet enkelte som ikke møtte opp. Dette går ut over andre spillere og i verste fall står en alene igjen uten medspiller. Likeledes må dere som melder dere på matchplay, sørge for å få spilt matchen innen fristen. Det er kjedelig både for spiller og turneringsledelse til stadighet å måtte diske noen. Med spillefrist på opp til 4 uker, må det være mulig å gjøre en avtale. Det er bare å sette i gang med en gang turneringen er trukket.

Canners Cup er 50 år

Canner's Cup turneringen har 50-års jubileum i år. Vi håper og tror at den kan få stor oppslutning og at den dermed er med på å sette punktum for en forhåpentligvis vellykket sesong. Vi gjør også oppmerksom på **St. Hans Mixen** i juni og **Friendshipturneringen** i august. Begge er sosiale turneringer hvor det spilles greensome. Vi har shotgunstart slik at alle kan komme sammen etterpå til et hyggelig måltid. Oppslutningen var bra i fjor, men alt kan bli bedre, og ikke minst håper vi at klubbens nye medlemmer vil delta.

Seniorturneringer 2008

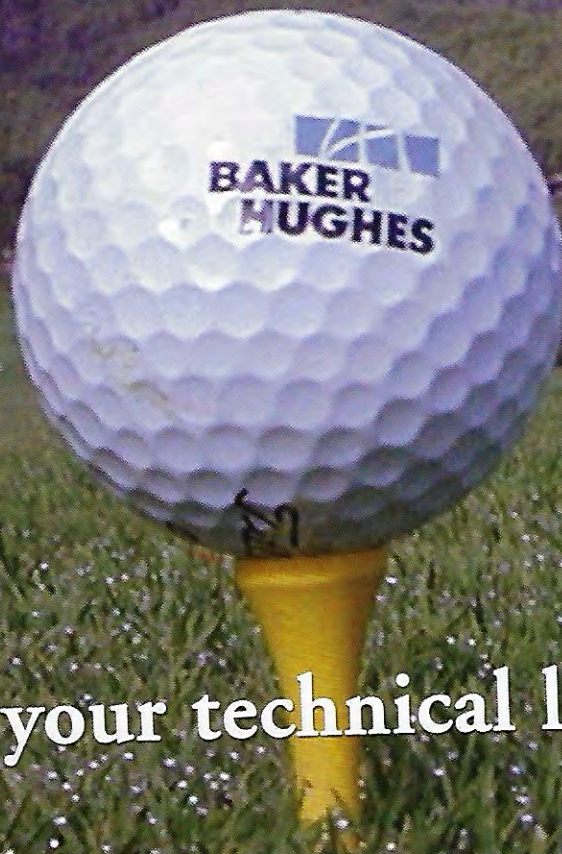
På grunn av forholdene på banen ble det besluttet å ikke starte opp før den 14.05 med vår vanlige onsdags senior turnering. Det blir totalt 10 turneringer i løpet av sesongen og vi håper på stor deltagelse. Grunnet færre spilte turneringer blir de tre beste (ikke fire som tidligere) tellende for sluttpremierung og utdeling av vandrepokal.

For dem som er medlem i NSG, gjelder det å følge med i turneringsoversikten siden det i år er lagt opp til spill sammen med og mot Region vest. Dette er et forsøksår hvor en vil prøve om et slikt spilleoppsett har noe for seg. Sesongen blir avsluttet i september med lagspill (samme format som spilles tidligere i sesongen mellom Øst og Vest) på Haugalandet.

Regionalt spilles det 9.07 på vår bane.

Vel møtt til første seniorturnering 14. mai!

Our main goal is Hole in One

Reach your technical limit with:

**BAKER
HUGHES**
the green team

Best-in-Class

NIC JEPSON

BOKS 4006 TASTA
 4092 STAVANGER

B

NORGE

P. P.

- Sjekk om driveren din er lovlig, oppfordrer pro Henning Lindanger, og viser fram et eksempel på de mange driverne som fra 1. januar ble ulovlige å bruke på alle handicaptellende runder.

Er din driver lovlig?

AV DAG SVIHUS (TEKST OG FOTO)

Er du fryktelig glad i din Callaway E.R.C. Fusion? Da kan du lese videre med den ro som bare en ball i vannet fra motstanderen kan frembringe. Driveren er lovlig. Har du derimot en Callaway E.R.C. Fusion+, har vi sørgelige nyheter; Køllen er out of bounce!

De såkalte trampolinedriverne har den ikke helt ugunstige effekten at ballen går lenger. Problemet, i hvert fall hvis vi skal følge USGA og R&A, og det skal vi, er at ballene har begynt å gå for langt. Moderne materialer og teknologi har gitt oss driverne som så å si går på anabole steroider. Den berømte foten ble satt ned; med virkning fra 1. januar 2008 kan drivere ikke ha en COR som er høyere enn 0,830 (mer om COR i egen boks). De nye reglene ble varslet allerede for fem år siden. Dermed er en rekke drivere nå ulovlige å bruke, både i turneringer og i alle andre handicaptellende runder.

- Listen over drivere som nå er ulovlige, er overraskende lang, sier vår pro Henning Lindanger. Mange av medlemmene har nok en ulovlig driver i bagen akkurat nå, kanskje uten å vite det.

- Mange produsenter har de siste årene laget to nesten identiske drivere, en på hver side av grensen på 0,830, forklarer Henning. Det kan være vanskelig å se forskjell på dem. Driveren han har funnet fram for fotografen har kun en liten "+" som viser at her har produsenten passert grensen.

Henning oppfordrer alle som er usikre til å sjekke utstyret. Listen over ulovlige og lovlig drivere ligger i proshopen. Henning har også lagt ut lenker til listene på sgk.no. Her finner du også bilder som viser hva du skal se etter på køllen for å finne ut om den er lovlig.

Lovlige drivere: www.randa.org/rules/equipment/confdriversdata/ConformingClubList_M.pdf

Ulovlig drivere: www.randa.org/index.cfm?action=rules.equipment.nonconfdrivers

COR. For spesielt interesserte

Hva er nå dette COR for noe? COR står for "coefficient of restitution", og er et mål for hvor mye energi som går tapt når to objekter kolliderer, i vårt tilfelle en golfball og en kølle. COR uttrykkes alltid i et tall som er mellom 0 (all energien går tapt) og 1 (perfekt elastisk kollisjon hvor all energi overføres fra det ene objektet til det andre).

En COR nær 0 er for eksempel hvis to klissete tyggis kolliderer. De vil smelte sammen og falle til ro på samme sted (som regel under en kinostol), og all energien vil gå tapt. Et eksempel på COR nær 1 kan være møtet mellom to biljardkuler. Treffer kulene hverandre perfekt på midten, vil den hvite stoppe opp og den andre fyke av gårde med nesten samme fart som det den hvite hadde, som indikerer at nesten all energi ble overført fra den ene kule til den andre.

For en golfkølle og en golfball er det umulig å oppnå en COR på 1. Dette skyldes to forhold; de to er laget av ulike materialer, og de har ulik masse.

De nye reglene som nå har trådd i kraft, gjør at vi ikke kan bruke en driver med COR over 0,830. Det betyr at kun 83 % av energien i køllehodet overføres til ballen med et perfekt treff.

Hva betyr dette når du prøver å kline ballen opp bakken på hull 18? Forskjellen i COR på 0,830 og 0,820 utgjør omlag fire meter med en køllehastighet på 100 mph, som er litt over gjennomsnittet for amatører. Så nå vet du det.